

JÁTSSZUNK BÁBJÁTÉKOT A GYERMEKKEKEL!

A gyermekek már életük első évétől kezdve szeretnek bábokkal játszani. Legkedvesebb játékszerük a bábu. Játszadognak velük, és korlátlan képzeletük révén megelevenítik őket. Ha a gyermekek nevelését és szórakozását irányító személy művészi módon meg tudja eleveníteni bábuikat, akkor érdeklődésüket könnyen terelheti a bábszínház felé. Ha a szülő vagy az óvónő a gyermek előtt úgy becézi és gondozza a bábukat, mintha élnek, akkor az ilyen fejlődési fokon álló gyermek is hamarosan így játszadozik velük.

Azok a gyermekek, akik maguk is részt vehetnek a bábjátékban, később már egyszerűen nem tudnak felhagyni az ilyen játékkal. Ezen a fejlődési fokon álló gyermekek gyakran maguk is szerveznek bábszínházat, ismert meséket adnak elő, vagy maguk találhatnak ki kis történeteket. Adjunk a gyermek kezébe bábukat, ha ilyen érdeklődést tapasztalunk! Gyorsan megtanulják, hogyan kell mozgatni őket. Ezek a gyermekek felélénkülnek, mindent be akarnak mutatni a bábuk segítségével. Ez igen kedvező alkalom arra, hogy ajtót nyissunk nekik a bábjáték és a művészetek világába.

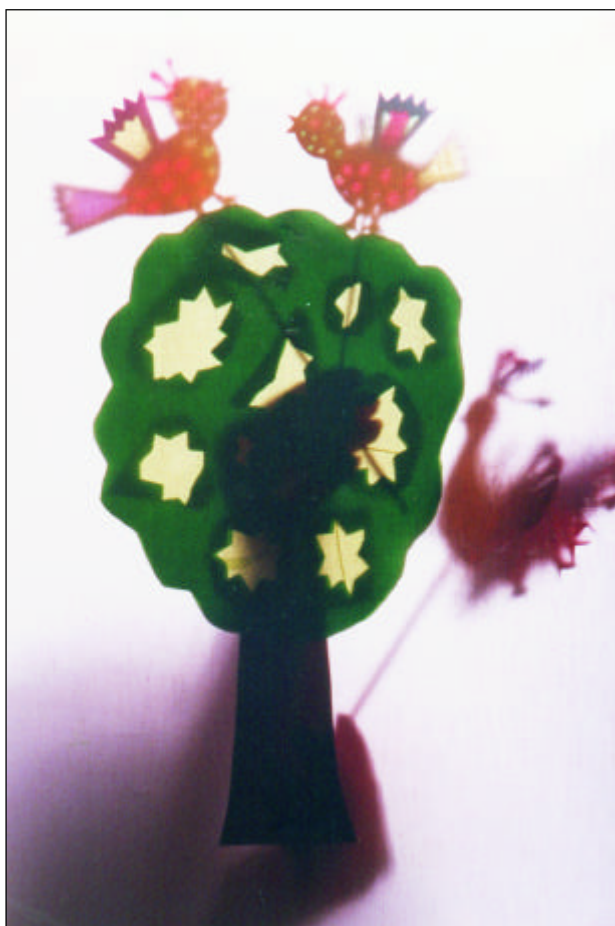
A gyermekek bábjátékához bábos élményre is szükség van. A gyermekben az utánzási hajlam ebben a korban igen fejlett. Az óvónő bábozása, valamint egyes bábszínházi élmények hatása észrevehető a gyermek bábjátékában. Már a négyéves gyermek is szívesen játszik bábjátékot. A kisebbek mindig olyant, amelynek a cselekménye változatos és tréfás, szövege kevés. Ilyen például A kiskakas gyémánt félkrajcárja című mese. Az idősebb gyermekek már nagycsoportos korokban hosszabb lélegzetű, csodás elemekkel bővelkedő mesejátékot szeretnek játszani. A bábos legnagyobb öröme, ha előadásának közönségsikere van. Ezért a másik óvodáscsoportból hívjunk nézőközönséget!

A bábjáték teret ad azoknak a gyermekeknek is, akik nyilvános fellépés közben lámpalázzal, zavarral és egyéb gátlásokkal küzdenek. A paraván mögött rejtőzködve bátorságra kapnak. Az ilyen gyermekek önbizalma és önértékelése megnő, és megszokják a közönség előtti fellépést. A bábval játszó gyermek leveti féltékenységét, gátlásait, sikerélményhez jut. Személyiségének háttérben maradásával kudarc esetén sem olyan nagy a lelki sérelme, mint amikor személyesen szerepel, mert sikertelenségét a bábra háríthatja. Így bátrabbá, gátlástalanabbá válik, minthogy bábval való szereplés esetén kevesebb a kockázat.

A bábjáték igen alkalmas indulatok, érzelmek jelzésére. A lelki sérelmek eljátszása az indulat levezetését szolgálja. Megfelelő javító játék sugalmazásával a gyermek pozitív irányú fejlődése az eredmény. A lelkileg sérült gyermek a paraván mögött, amely a külvilág elől eltakarja, személyiségének elfojtott érzelmeit a bábu által kivetíti. A számára megrázó élményeket, amelyeket nem tud másként feldolgozni, a bábjátékban újból felidézi, és megszabadul tőlük.

Az árnyjáték

Az árnyjáték sokban különbözik a bábjátéktól, minthogy nem magukat a bábukat, hanem csak árnyékukat látják a nézők. Az árnyjátékosok és a nézők között átlátszó fehér vásznat feszítenek ki. Mögötte mozgatják az átlátszatlan anyagból (kartonból) kivágott vagy színes, mozgatható végtagú figurákat, amelyek mögött van a fényforrás, s így az árnyékok a függönyre vetítődnek. A nézők figyelemmel kísérik a bábuknak, illetve árnyékuknak a mozgását. Az árnyfigurák legtöbbször síkbábok, testüket pálcá tartja mereven. A bábuk és a díszlet színes, áttetsző anyaggal kombinálva érdekes látványt nyújt a nézők számára.

Színes árnyjáték